

[Lehwald.]

„Det nye, som jo altsaa kun er et nyt Skridt paa den Bane, vi betraadte i 1926, er, at de kommunale Ejendomsskatter i højere Grad end hidtil vil blive Grundskyld, medens Ejendomsskylden vil blive afsvækket“

og senere:

„Da vort Parti har Grundskyld paa sit Program, falder det os let at billige dette.“

Jeg vil derfor spørge det ærede Medlem: Hvornaar kommer det næste Skridt, og mener det ærede Medlem, at Grundskyld i sin fulde Konsekvens overhovedet lader sig gennemføre her i Landet?

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at vi sender Lovforslaget i Udvalg.

Veistrup: Nogen varm Anbefaling kan man ikke paastaa, at der fremkom fra de ærede Medlemmer, som talte for de Konserverative og Venstre. Tværtimod, det ærede Medlem, der talte for Venstre, var afgjort imod det foreliggende Lovforslag. Jeg har den modsatte Opfattelse af Lovforslaget og vil derfor gerne anbefale det til hurtig Fremme her i Tinget. De Ændringer, som Lovforslaget er Udtryk for, billiger vi fra vor Side ganske. Det forekommer mig, at Lovforslaget baade principielt og sagligt er bygget op paa en saadan Maade, at det hurtigst muligt burde ophøjes til Lov, og jeg begriber ikke den Modstand, det møder fra Partiet Venstre. Lovforslaget omfatter baade sognekommunale og amtskommunale Skatter, og det, som først og fremmest fanger Opmærksomheden ved det foreliggende Forslag, er den Udvidelse af Grundskyldsskatten, som her ønskes gennemført. Den Ejendomsskyldbeskatning, vi i Øjeblikket lever under, er gennemført i 1903, men den har aldrig været populær, heller ikke indenfor Landboernes Kreds. Den var i sit Princip som i sine Virkninger en Lov, som lagde sig paa tværs af al sund og fornuftig Udvikling her i Landet. Derfor har man ogsaa den ene Gang efter den anden været nødt til at beskæftige sig med Ejendomsskyldloven og gennemføre Ændringer i den. Men de Lapperier, der har fundet Sted med Hensyn til Ejendomsskyldloven, har ikke kunnet fjerne Utilfredsheden med denne Lov, hvilket kommer af, at det ikke først og fremmest er Lovens Opbygning, men derimod selve dens Princip, som det er galt med. Derfor pegede vort Parti allerede i 1905 paa Grundskylden som Skatteobjekt, men først mere end 20 Aar efter blev den fastslaaet som Princip i vor Skattelov-

givning. Dette ændres og udvides i nogen Grad ved Gennemførelsen af det forelagte Lovforslag, der medfører en Nedsættelse af Ejendomsskylden med 40 pCt., men dertil knytter en Forhøjelse paa 20 pCt. af Grundskylden. Den nuværende Ejendomsskyldbeskatning har ikke alene i sine rent skattemæssige Virkninger været urimelig, men den har faktisk virket som en Hindring for Gennemførelsen af en rationel Grundskyldbeskatning.

Lovforslagets § 3 giver Udtryk for, at man mener det nødvendigt at gennemføre et Fradrag paa 10 000 Kr. for hver Ejendom med et Tillæg af 1 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed for at hindre en Overflytning af Skatten, som vilde virke urimeligt først og fremmest overfor de mindre Ejendomme.

Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem, som talte for Venstre, kunde sige, at Lovforslaget vil medføre en Forhøjelse af Landbrugsskatterne. Det ærede Medlem modsagde det ogsaa selv, idet han erkendte, at en af de Bestemmelser, som findes i § 3, skulde modvirke en Overflytning af Skat til Landbrugsejendomme. Det er fuldstændig rigtigt. § 3 giver netop Udtryk for, at der ikke sker en Overflytning fra een Klasse Ejendomme til en anden, og da først og fremmest til Landbrugsejendomme, men det er atter et Bevis paa, hvor irrationel Ejendomsskyldbeskatningen er. Det irrationelle ved den nuværende Ejendomsskyldbeskatning er, at en Mand overhovedet ikke er i Stand til at foretage nogen Forbedring paa sin Ejendom, uden at Samfundet kommer med sin straffende Haand, om jeg saa maa sige, i Form af højere Skat. Det var netop det, som skulde hindres. Den højtærede Minister har ikke alene gennem dette Lovforslag, men ogsaa ved andre, specielle Lovforslag givet Udtryk for, at man ønsker, at de Nybygninger, som finder Sted rundt omkring, bliver skattefri. Det er ogsaa urimeligt, naar en Mand forbedrer sin Ejendom, sine Bygninger, bygger nyt Hus eller udvider sine Bedriftsbygninger, at Samfundet saa bagefter kommer og siger: du har ganske vist gjort et godt og samfundsnyttigt Arbejde ved at forbedre dine Bedriftsmuligheder og samtidig skaffe Arbejde til en hel Del Mennesker, men du skal alligevel betale mere i Skat. Men det er det Princip, som ligger til Grund for den nuværende Ejendomsskyldlov, der efter min Opfattelse virker urimeligt. Derfor hilser vi med Tilfredshed den Retningslinie, som det foreliggende Lovforslag følger.

Hvad Amtsskatterne angaar, tror jeg,